

Sygn. akt II CSK 724/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku P. D.

przy uczestnictwie U. R.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 27 maja 2014 r., sygn. akt V Ca 132/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek uczestniczki postępowania o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego od wnioskodawcy.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wnioskodawca powołał się na konieczność rozstrzygnięcia kwestii związanych ze stosowaniem art. 45 § 1 k.r.o. w odniesieniu do określenia wartości nakładów, które mają podlegać rozliczeniu w ramach podziału majątku wspólnego, oraz na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Wnioskodawca nie przeprowadził dostatecznego jurydycznego wywodu mającego wskazywać na to, że podniesiona przezeń wątpliwość stanowi istotne zagadnienie prawne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Powołując się z kolei na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej nie wskazał, jakie konkretnie przepisy miałyby zostać naruszone przez Sąd drugiej instancji w stopniu mającym uzasadniać to twierdzenie. Powołując się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4) k.p.c. trzeba tymczasem powołać naruszenia konkretnych przepisów prawa i wykazać, że są one tego rodzaju, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, przedstawiając w tym zakresie odpowiednie argumenty. Skarżący tych wymagań nie dochował.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Oddalając zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy miał na względzie fakt, że uczestniczka nie dostrzegła tego, iż skarga kasacyjna dotknięta jest wadą powodującą odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, lecz wnioskowała o jej oddalenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, nie publ.).